

Prof. dr hab. Agnieszka Kijewska

Katedra Historii Filozofii

Starożytnej i Średniowiecznej KUL JP II

Wydział Filozofii

agnieszka.kijewska@kul.pl

16 marca 2026

RECENZJA dorobku dr. Moniki Mansfeld w związku z wnioskiem z dnia 24.10.2025 o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia

1. Informacje ogólne

Monika Mansfeld w roku 2010 uzyskała stopień magistra filozofii na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego na podstawie rozprawy pt. *Zagadnienie post-predykamentów z Komentarza do 'Kategorii' Arystotelesa autorstwa Benedykta Hessego. Edycja krytyczna i analiza historyczno-filozoficzna wybranych zagadnień*, napisanej pod kierunkiem dr hab. Hanny Wojtczak.

W roku 2013 habilitantka uzyskała licencjat z filologii w specjalności: filologia klasyczna na Wydziale Filologicznym UŚ, a w roku 2016 obroniła pracę magisterską pt. *Expositio in »De anima« Aristotelis Johannis Buridani abbreviata*, przygotowaną pod kierunkiem dr. hab. Tomasza Sapoty.

W roku 2015 Monika Mansfeld uzyskała na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego stopień doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia na podstawie rozprawy *Quaestiones in duodecim libros »Metaphysicorum« Aristotelis Jana Burydana (VII księga). Edycja krytyczna i analiza historyczno-filozoficzna*, przygotowanej pod kierunkiem dr hab. Hanny Wojtczak, której recenzentami były: prof. Elżbieta Jung (UŁ), dr hab. Krystyna Krauze-Błachowicz, prof. UW.

Dr Monika Mansfeld od roku 2022 do chwili obecnej jest zatrudniona na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Łódzkiego w charakterze adiunkta badawczo - dydaktycznego, a w latach 2020–2022 była zatrudniona jako adiunkt badawczy na Wydziale

A handwritten signature in blue ink, consisting of the letters 'AK' in a stylized, cursive script.

Filozoficznym Uniwersytetu Oksfordzkiego (post-doc), a wcześniej, w latach 2017-2020 była adiunktem badawczym w Katedrze Etyki Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ.

Podsumowując ten etap studiów i pracy naukowej należy stwierdzić, że kariera naukowa Moniki Mansfeld rozwija się szybko i imponująco, a kierunek tego rozwoju jest wyraźnie wytyczony przez zainteresowania mediewistyczne habilitantki. Za sprawą odbytych studiów filozoficznych i filologicznych habilitantka jest znakomicie przygotowana do realizacji tych zainteresowań badawczych.

2. Ocena aktywności naukowej

2.1. Zainteresowania i osiągnięcia badawcze:

Głównym obszarem naukowych zainteresowań Moniki Mansfeld w obrębie szeroko rozumianej mediewistyki filozoficznej, jest teoria poznania zmysłowego u tych myślicieli, którzy w XIII i XIV wieku byli związani ze szkołą oksfordzką, jak Adam z Buckfield, Adam z Whitby, Geoffrey z Aspall, Szymon z Faversham oraz, przede wszystkim, Walter Burley. Dr Mansfeld starała się rekonstruować ich poglądy epistemologiczne na podstawie ich komentarzy do Arystotelesowskiego dzieła *O duszy* i do *Parva naturalia*, w tym do *De sensu et sensato*. Szczególnie w odniesieniu do komentarzy z pierwszej połowy wieku XIII (np. anonimowy *Finito libro de anima*) habilitantka stawia oryginalne pytania badawcze, a mianowicie, czy myśliciele tego okresu wypracowali jakieś spójne wspólne stanowisko w dziedzinie epistemologii i antropologii filozoficznej, mimo że nie dysponowali jeszcze dostateczną biblioteką łacińskich tłumaczeń tekstów klasycznych i opracowań z tego obszaru wiedzy (por. Autoreferat, s. 2).

W tym obszarze badawczym mieści się główne osiągnięcie habilitacyjne dr Mansfeld, a mianowicie cykl 17 artykułów ogłoszonych w ważnych periodykach i wydawnictwach zbiorowych, z których 10 jest autorstwa habilitantki, a pozostałe we współautorstwie, głównie z prof. Markiem Genslerem. Autorski cykl obejmuje, między innymi:

1. *Commentarium in De sensu et sensato*, w: *Walter Burley's Commentaries on Aristotle's Parva Naturalia. A Critical Edition*, Leiden–Boston 2025, Brill, s. 77–142.
2. *Commentarium in De longitudine et brevitae vitae*, w: *Walter Burley's Commentaries on Aristotle's Parva Naturalia. A Critical Edition*, Leiden–Boston 2025, Brill, s. 242–281.

3. *Commentarium in De memoria et reminiscencia*, w: *Walter Burley's Commentaries on Aristotle's Parva Naturalia. A Critical Edition*, Leiden–Boston 2025, Brill, s. 282–322.

4. *Commentarium in De motu animalium*, w: *Walter Burley's Commentaries on Aristotle's Parva Naturalia. A Critical Edition*, Leiden–Boston 2025, Brill, s. 323–372.

Te teksty zostały opublikowane w tomie *Walter Burley's Commentaries on Aristotle's „Parva Naturalia”* w prestiżowej serii wydawnictwa Brill: *Medieval and Early Modern Philosophy and Science*, vol. 42 (2025). Monika Mansfeld jest także, wraz z Markiem Genslerem, współautorką wprowadzenia do tego tomu:

5. (*Introduction*, w: *Walter Burley's Commentaries on Aristotle's Parva Naturalia. A Critical Edition*, Leiden–Boston 2025, Brill, s. 1–74).

Zainteresowania Burleyem znalazły wyraz w innych tekstach habilitantki na temat myśli Waltera Burley'a, jak:

6. *Walter Burley on the “Spiritus” in the “Parva naturalia” Commentaries*, „Przegląd Tomistyczny” 28 (2022), s. 177–192 (z dr. hab. Markiem Genslerem).

7. *The Mechanism for Sustaining Life in Walter Burley's Parva naturalia Commentaries*, w: *A Question of Life and Death. Living and Dying in Medieval Philosophy*, ed. J.-M. Counet, Turnhout 2022, s. 129–143 (z dr. hab. Markiem Genslerem);

8. *The World of Senses. On the Process of Cognition in Walter Burley*, w: M. Gensler, M. Mansfeld, M. Michałowska (eds.), *The Embodied Soul. Aristotelian Psychology and Physiology in Medieval Europe between 1200 and 1420*, Cham 2022, s. 229–251;

9. *Young Master and His Library: Walter Burley's Sources for Commenting the ‘Parva naturalia’*, w: *Die Bibliothek – The Library – La Bibliothèque. Denkräume and Wissensordnungen*, ed. A. Speer, L. Reuke, Berlin/Boston 2020, s. 238–249 (z dr. hab. Markiem Genslerem)

10. *The Physiology of Divination in Walter Burley*, „Przegląd Tomistyczny” 25 (2019), s. 429–443 (z dr. hab. Markiem Genslerem);

11. *Waltera Burleya kwestie do Arystotelesowego O długości i krótkości życia (Pierwsze tłumaczenie na język nowożytny)*, „Przegląd Tomistyczny” 24 (2018), s. 473–486 (z dr. hab. Markiem Genslerem).

Dokonania dr Mansfeld na tym polu są pionierskie i znaczące, a obejmują zarówno systematyczne studia nad epistemologią i psychologią Burley'a, jak i edycję jego tekstów. W tomie poświęconym komentarzom Burley'a do *Parva naturalia* Arystotelesa habilitantka opracowała i przygotowała krytyczną edycję czterech tekstów: komentarza *De sensu et sensato*, *De longitudine et brevitate vitae*, *De memoria et reminiscencia*, *De motu animalium*. Edycja ta, obejmująca w sumie ok. 200 stron, zawiera aparat krytyczny i filologiczny, a we wprowadzeniu omówiony jest stan źródeł rękopiśmiennych (2025, ss. 10-33) oraz zostały poczynione ustalenia na temat wzajemnej relacji tych źródeł (2025, ss. 33-47). Wydawcy ustalili, że większość komentarzy Burley'a opiera się na łacińskim tłumaczeniu tekstów Arystotelesa przygotowanym w XII wieku przez Jakuba z Wenecji (*translatio vetus*) oraz na *translatio nova* z drugiej połowy XIII wieku Wilhelma z Moerbeke (2025, por. s. 47). Najczęściej przywoływanym w komentarzach autorem/autorytetem jest Awerroes (*Commentator*) i tekst jego krótkiego komentarza, *Epitome*, który wówczas był dostępny (2025, por. s. 50).

Wydawcy z ostrożnością datują czas powstania komentarzy na okres, gdy Burley był regentem na Wydziale Sztuk w Oksfordzie w latach 1301-1306/7 (2025, por. s. 10; 2018, por. s. 473). Mimo tego, że dysponujemy niewielką ilością pewnych informacji na temat życia Burley'a, jego twórczość pisarska i komentatorska zyskała mu miano: *doctor planus et perspicuus* (2025, s. 1).

Praca nad edycją tekstów rękopiśmiennych znakomicie przygotowała dr Mansfeld do rzetelnej, źródłowej analizy tekstów Burley'a. Wraz z Markiem Genslerem habilitantka podjęła się także pierwszego polskiego tłumaczenia komentarza Burleya w formie kwestii do Arystotelesowskiego dzieła *O długości i krótkości życia* (2018, ss. 473-486), zaopatrując ten przekład merytorycznym wstępem.

Znajomość tekstów Burley'a zaowocowała takimi istotnymi tekstami, jak ten z „Przeglądu Tomistycznego” na temat koncepcji *spiritus* w komentarzach do *Parva naturalia* (2022, ss. 177-192). Koncepcja *spiritus* należała do zasadniczych Arystotelesowskich pojęć wyjaśniających procesy fizjologiczne, a Burley uzupełnił tę koncepcję o dostępne mu źródła obejmujące grecką i arabską medycynę (2022, por. ss. 177-178). Równie interesujący jest tekst poświęcony zagadnieniu fizjologii snu, ze szczególnym uwzględnieniem snów proroczych (2019, s. 430).

Powyższe teksty zostały przygotowane we współpracy z prof. Markiem Genslerem: uważam, że jest rzeczą niezwykle ważną podejmowanie owocnej współpracy w ramach danej dyscypliny, czy podobnego obszaru zainteresowań. Dr Mansfeld jest autorką samodzielnego artykułu poświęconego epistemologii Burley'a a zamieszczonego we współredagowanej przez nią książce: *The Embodied Soul. Aristotelian Psychology and Physiology in Medieval Europe between 1200 and 1420* (Springer 2022, ss. 229-251). Burley podejmował kwestie epistemologiczne nie tylko w

komentarzu do *De anim* czy *Parva naturalia* Arystotelesa, ale i w niezależnych traktatach *De sensibus* i *De potentiis animae*, pochodzących z wczesnego okresu jego kariery, sprzed roku 1320 (por. tamże, s. 229-230). Dr Mansfeld prezentując Burleyowski opis mechanizmu poznania, które ma początek w doświadczeniu zmysłowym, a następnie przechodzi przez zmysły wewnętrzne zauważa, że Burley przyjmuje – jak Awicenna i św. Tomasz z Akwinu – pięć zmysłów wewnętrznych, a nie jak chciał Awerroes – cztery (tamże, s. 235-236). W tym procesie poznania następuje stopniowa dematerializacja danych zmysłowych, aby – zdematerializowane ostatecznie przez intelekt czynny, przeszły do intelektu biernego, gdzie są przechowywane (por. s. 242-243). Analiza tego procesu poznania prowadzi habilitantkę do wniosku, że chociaż Burley korzystał w swoich tekstach z wielu źródeł, a jego koncepcja wydaje się najbliższa rozwiązaniom Akwinaty, to prezentacja tego procesu poznania (abstrakcji) jest oryginalnym jego dokonaniem (por. s. 229, 250).

Pozostałe teksty wchodzące w skład habilitacyjnego cyklu także dotyczą, w większości, kwestii związanych z poznaniem zmysłowym u autorów oksfordzkich, dla których zasadniczą podstawą nauczania w tym zakresie były komentarze do *De sensu et sensato*:

12. *Complexion in Geoffrey of Aspill's Quaestiones super De sensu et sensato Aristotelis*, "Przegląd Tomistyczny" 29 (2023), s. 43–58.
13. *Anonymous Oxonian Dubitationes on Aristotle's De sensu et sensato (Prague, Metropolitan Chapter, Ms. M. 80, ff. 131vb–132vb)*, "Argument" 12/2 (2022), s. 329–348;
14. *The Development of Aristotelian Psychology and Physiology in Medieval Europe Between 1200 and 1420: Introduction*, w: M. Gensler, M. Mansfeld, M. Michałowska (eds.), *The Embodied Soul. Aristotelian Psychology and Physiology in Medieval Europe between 1200 and 1420*, Cham 2022, s. 1–15 (z dr. hab. Markiem Genslerem i dr hab. Moniką Michałowską).
15. *The Middle Color: A History of a Problem in Thirteenth Century Oxford Commentaries on De sensu et sensato*, "Analiza i Egzystencja" 54 (2021), s. 127–154.
16. *Descriptio codicis 24, qui in Bibliotheca Cathedrali Pamplonensis asservatur*, "Studia Antyczne i Mediewistyczne" 16[51] (2018), s. 97–114 (analiza XV-wiecznego kodeksu z komentarzem do Arystotelesowskich pism przyrodniczych autorstwa Jana Wersora i Piotra z Oyty).

Praca and edycją i tłumaczeniem tekstów XIII i XIV wiecznych komentarzy do Arystotelesa i oryginalnych pism autorów oksfordzkich oraz systematyczne badania nad ich myślą (jak znakomity tekst *The Middle Color*, 2021) sprawiają, że dr Mansfeld jest

doskonałym znawcą tego obszaru recepcji myśli Arystotelesowskiej. Zaowocowało to także stypendiami i współorganizacją międzynarodowej konferencji poświęconej teoriom poznania zmysłowego w średniowieczu, zorganizowaną w Łodzi w dniach 16–17 października 2025 r.

Na tym właśnie polu, szczególnie w obszarze oksfordzkich komentarzy do *De sensu et sensato*, dr Mansfeld ma najbardziej oryginalne i pionierskie osiągnięcia: np. argumentacja przeciwko przypisywaniu Adamowi z Buckfield autorstwa tekstu *Finito libro De anima* i nowa datacja tego tekstu (przed 1230 r.), czy też korekta autorstwa komentarza w formie *dubitationes* do *De sensu et sensato* Arystotelesa z praskiej Knihovně pražské metropolitní kapituly (rkp. M 80, ff. 131vb–132vb), przypisywanego Szymonowi z Faversham (†1306), który to komentarz habilitantka datuje na lata pięćdziesiąte XIII w. i przypisuje środowisku oksfordzkich franciszkanów.

(a) W związku z tym obszarem badań dr. Mansfeld interesuje mnie kwestia następująca: Fernand Van Steenberghen w swoich badaniach korygował wizję nurtów doktrynalnych wieku XIII (i następnych), sformułowaną głównie przez Ehrle i Mandonnet. On sam wyodrębniał w myśli dojrzałego średniowiecza do roku 1260 nurt arystotelizmu eklektycznego, a po tej dacie głównie nurt arystotelizmu umiarkowanego i radykalnego. Na podstawie swoich studiów nad recepcją myśli arystotelesowskiej w Oksfordzie, głównie filozofii przyrody, jak habilitantka mogłaby określić typ arystotelizmu, który się tam ukształtował? Czy miał jakieś rysy specyficzne? Wpływom jakiej tradycji (Awicenna? Awerroes? Arabska nauka?) najbardziej podlegał?

Drugim obszarem badawczym dr Mansfeld, będącym rozwinięciem zainteresowań zainicjowanych przez pracę magisterską i rozprawę doktorską, jest późnośredniowieczna filozofia nominalizmu, a w sposób szczególny metafizyka nominalistyczna Uniwersytetu Paryskiego (Jan Burydan i Marsyliusz z Inghen), Uniwersytetu Karola w Pradze (Jan z Ziębic) oraz Wszechnicy krakowskiej (Benedykt Hesse, Paweł z Pyskowic). Do tego obszaru badawczego należy zaliczyć tekst: (17) *Expositio in "De anima" Aristotelis secundum Johannem Buridanum abbreviata. An Edition*, „Cahiers de l'Institut du Moyen-Âge Grec et Latin” 85 (2016), s. 87–127.

W ramach tego obszaru studiów nad nominalizmem mieszczą się takie artykuły jak: - - *Prolegomena to a Study of John of Münsterberg's Commentary on the Metaphysics*, w: *Studying the Arts in Late Medieval Bohemia. Production, Reception and Transmission of Knowledge*, red. O. Pavlíček, Turnhout 2021, s. 155–173;

- *Utrum tantum signa sunt universalia. A Question from John of Münsterberg's Commentary on the Metaphysics (VII, 32)*, „Przegląd Tomistyczny” 24 (2018), p. 211–226;

- *John of Münsterberg's Theory of Universals* (w procesie recenzyjnym).

W ramach tego samego obszaru badawczego dr Mansfeld wzięła udział w projekcie kierowanym przez prof. M. Olszewskiego *Corpus Philosophorum Polonorum* oraz w dwóch projektach kierowanych przez prof. Hannę Wojtczak. Habilitantka pracowała tu nad edycją komentarzy Benedykta Hesse do *Izagogi*, *Kategorii* i *Fizyki* oraz w edycji krytycznej anonimowego komentarza do *Kategorii*, poświęconego post-predykamentom, z Biblioteki Jagiellońskiej (BJ 1941).

Trzecim obszarem badawczym naukowej aktywności dr Mansfeld jest kultura uniwersytecka i formy akademickiej aktywności (mowy uniwersyteckie i dysputy) rozumiane bardzo szeroko, a kształtujące życie uniwersyteckie w większości europejskich uniwersytetów. Na tym polu habilitantka ma także znakomicie zapowiadające się osiągnięcia. Jest członkiem zespołu badawczego kierowanego przez dr. Otę Pavlička: *ACADEMIA. Reconstructing Late Medieval Quests for Knowledge: Quodlibetal Debates as Precursors of Modern Academic Practice*, który uzyskał finansowanie ze strony European Research Council. W ramach tego projektu habilitantka przeprowadziła kwerendę w bibliotekach Wielkiej Brytanii i Irlandii, przygotowuje edycję quodlibetu Jana z Ziębic (*Utrum omne praedicatum perfectionale conveniat primo enti omnipotenti* Bibl. Wrocł. Mil. IV. 94) i jest członkiem rady redakcji nowej serii wydawniczej w Brepolsie : *Intellectual Practice and Thought at Late Medieval and Early Modern Universities Series (IPA)*.

Dr Mansfeld jest także członkiem zespołu grantowego kierowanego przez dr. Macieja Stanka *Krakowskie XV-wieczne kazania uniwersyteckie ze szczególnym uwzględnieniem „Recommendationes scientiarum” oraz „Principia” do pism filozoficznych*, który to projekt uzyskał finansowanie w ramach Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki. W tym projekcie habilitantka przygotowuje edycję krytyczną *Propter scire se studere prosecutus est* Macieja z Łabiszyna.

Ten obszar naukowych zainteresowań habilitantki zainicjował, jak sądzę, bardzo interesujący artykuł z okresu przed habilitacją, poświęcony recepcji myśli i postaci Sokratesa, Platona i Arystotelesa w średniowiecznych komentarzach filozoficznych: *Sor, Plato, Aristoteles, czyli o doktrynalno-biograficznych i symbolicznych odniesieniach do postaci historycznych w średniowiecznych komentarzach filozoficznych*, w tomie: *Szkice o antyku. Antyk na nowo odczytany*, pod red. A. Kucz, P. Matusiak, Katowice 2014, ss. 11-22).

Do tego obszaru badawczego habilitantki należało wystąpienie na lubelskim Spotkaniu Edytorów w 2018 r., zatytułowane: *Modus legendi wybranych krakowskich komentarzy filozoficznych*, w którym dr Mansfeld zaproponowała nowy, jej zdaniem, sposób czytania kwestii charakterystycznych dla uczonych krakowskich w 1. poł. XV w. Jego istotą jest „nieliniowe” odczytywanie kwestii, polegające na naprzemiennym czytaniu zarzutów i odpowiedzi oraz interpretowanie ewentualnych, kolejnych zarzutów z punktu widzenia tego, co zostało wcześniej przedstawione jako potencjalne rozwiązanie problemu; w ten sposób komentarze te mają charakter dialektyczny (Por. Autoreferat, s. 8-9).

(b) Interesowałoby mnie to, jakie – zdaniem habilitantki – są zalety takiego „dialektycznego” podejścia do wykładanej czy badanej problematyki. Średniowieczne metody uniwersyteckie (kwestia, dysputa) są metodami aktywizującymi i niewątpliwie stanowi to jedną z ich zalet. Jakie jeszcze dodatkowe korzyści daje zastosowanie tych metod?

Podsumowanie:

Osiągnięcia naukowe dr Moniki Mansfeld prezentują prawdziwie międzynarodowy poziom. Habilitantka jest sprawnym edytorem średniowiecznych tekstów łacińskich, co zawdzięcza zapewne studiom pod kierunkiem prof. Hanny Wojtczak na Uniwersytecie Śląskim i kontynuacji tych zainteresowań w znakomitym środowisku łódzkich edytorów. Praca nad edycjami średniowiecznych tekstów łacińskich, żmudna i wymagająca ogromnego znanstwa, a zwykle niedoceniana w oficjalnych skalach ocen, jest wprost niezbędna dla rzetelnych studiów nad dziejami myśli. Angażując się w te prace dr Mansfeld uzyskała doskonałą znajomość źródeł, co dla mediewisty jest sprawą o pierwszorzędym znaczeniu. Habilitantka umiejętnie wykorzystała tę wiedzę do badań nad myślą XIII i XIV wiecznych myślicieli oksfordzkich (1) oraz (2) nad metafizyką nominalistyczną późnego średniowiecza (Burydan, Marsiliusz z Inghen i inni). Te badania naukowe łączą się harmonijnie z innym (3) obszarem badawczym, a mianowicie studiami nad kulturą średniowiecznego uniwersytetu.

Jest to niezwykle spójny, a zarazem zróżnicowany dorobek badawczy, dający dr. Mansfeld doskonałą pozycję w mediewistyce w kraju i poza jego granicami, co potwierdzają dane naukometyczne (Indeks Hirscha – 3). Należy przy tym pamiętać, że recepcja tekstów naukowych z dziedziny humanistyki jest znacznie „wolniejsza” niż w naukach np. przyrodniczych.

2.2.Udział w projektach naukowych:

Projekty zrealizowane :

Po uzyskaniu doktoratu dr. Mansfeld była kierownikiem i głównym wykonawcą w trzech projektach badawczych:

- 2023, kierownik projektu: *Relacja ciało-dusza w filozofii przyrody Geoffreya z Aspall (Mind-Body Relationship in Geoffrey of Aspall's Natural Philosophy)*, NAWA, Komponent Krajowy Programu Bekker NAWA (BPN/BKK/2022/1/00003).
- 2020–2022, kierownik projektu: *The Theory of Sensual Perception in the 13th Century Oxford*, NAWA, Program Bekkera (PPN/BEK/2019/1/00011).
- 2017–2021, główny wykonawca (post-doc): *The Problem of Mind-Body Relationship in Walter Burley. The Commentary on Aristotle's "Parva naturalia"*, finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki; kierownik projektu: Prof. dr. hab. Marek Gensler.

Ponadto habilitantka była członkiem zespołu w następujących projektach badawczych:

- 2018–2023, członek zespołu (annotatorka): *Korpus polskiej łaciny średniowiecznej. Kontynuacja prac*, finansowanego przez Narodowy Program Rozwoju Humanistyki, kierownik projektu: dr Krzysztof Nowak.
- 2014–2019; *Źródła doktrynalne nauczania ars vetus na Uniwersytecie Krakowskim w I połowie XV wieku. Część I – Kategorie*, finansowanego przez Narodowy Program Rozwoju Humanistyki, kierownik projektu: prof. Hanna Wojtczak.

Projekty w toku :

Kierownictwo projektów:

- 2024 *Teoria poznania zmysłowego Geoffreya z Aspall. Edycja krytyczna i analiza historyczno-filozoficzna jego „Quaestiones super De sensu et sensato Aristotelis”*, finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki, Opus 26 (2023/51/B/HS1/00308);

Udział w projektach:

- 2025 *Roberta Halifaxa koncepcja woli i jej wpływ na woluntaryzm wiedeński w piętnastym wieku*, finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki, Weave-UNISONO 2024; kierownik projektu: dr hab. n. hum. Monika Michałowska, prof. UMED;
- 2023 *Krakowskie XV-wieczne kazania uniwersyteckie ze szczególnym uwzględnieniem "Recommendationes scientiarum" oraz "Principia" do pism filozoficznych*; finansowanego

przez Narodowy Program Rozwoju Humanistyki, kierownik projektu: dr Maciej Stanek (NPRH/DN/SP/0165/2023/12).

- 2021 *ACADEMIA. Reconstructing Late Medieval Quests for Knowledge: Quodlibetal Debates as Precursors of Modern Academic Practice*; finansowany przez European Research Council; kierownik projektu: Dr Ota Pavlíček .

Wniosek: Dr Monika Mansfeld z sukcesem prowadzi swoją działalność naukową w ramach licznych projektów badawczych finansowanych przez ważne instytucje naukowe w Polsce i w Europie.

2.3. Inne osiągnięcia na polu nauki:

Dr Mansfeld odbyła **liczne staże badawcze** w instytucjach międzynarodowych:

- 01.05.2024–01.08.2024, Czechy, Praga, Czeska Akademia Nauk;
- 01.09.2020–01.09.2022, Wielka Brytania, Oksford, Uniwersytet Oksfordzki; współpraca z prof. Cecilią Trifogli z All Soul College;
- 1.–31.03.2020, Wielka Brytania, Londyn, Biblioteka Brytyjska oraz Biblioteka Wellcome (stypendium Lanckorońskich z Brzezia);
- 1.04–31.05.2019, Niemcy, Erfurt-Gotha (stypendium Fritz Thyssen Stiftung);
- 01.06–12.07.2016, Stany Zjednoczone, St. John's University, Hill Museum & Manuscript Library (Heckman Stipend).

Habilitantka wzięła czynny udział w 18 konferencjach międzynarodowych oraz 7 krajowych, była organizatorem bądź współorganizatorem trzech międzynarodowych konferencji. Jest członkiem pięciu towarzystw naukowych (Société Internationale pour l'Étude de la Philosophie Médiévale, Studia Artistarum, Stowarzyszenie Mediewistów Polskich, Polskie Towarzystwo Filozoficzne, Polskie Towarzystwo Filologiczne) . Ponadto habilitantka jest członkiem rady redakcyjnej Internetowego Magazynu Filozoficznego *Hybris*, oraz członkiem rady redakcyjnej dwóch serii wydawniczych: *Intellectual Practice and Thought at Late Medieval and Early Modern Universities Series (IPA)* – Brepols; *Opera Philosophica Marsilii de Inghen*; Leuven University Press.

Osiągnięcia dr Moniki Mansfeld na polu nauki są znaczące, jej dorobek zwiększył się istotnie od czasu doktoratu, co pozwoliło jej osiągnąć prawdziwie międzynarodową pozycję.

3. Osiągnięcia dydaktyczne:

Dr Monika Mansfeld od roku akademickiego 2022/23 prowadzi na Uniwersytecie Łódzkim zajęcia dla studentów filozofii, okcydentalistyki i ekonomii oraz zajęcia w ramach programu Erasmus, są to przede wszystkim zajęcia w języku angielskim. Są to – sądząc po tytułach – niezwykle interesujące wykłady (Body and Soul Through the Ages: Ancient and Medieval Perspectives; The Art of Living. The Roman Stoics and Epicureans on the Good Life; czy translatatorium – On the Length and Shortness of Life – Master Peter of Ireland on Aristotle).

Habilitantka nie ma doświadczenia wprowadzeniu prac naukowych, ale zapewne wynika to z krótkiego stażu w pracy dydaktycznej i koncentracji głównie na pracy badawczej.

4. Wniosek:

Dr Monika Mansfeld jest dojrzałym uczonym, prowadzącym aktywną, międzynarodową działalność naukową. Prowadzi ona z sukcesem zarówno indywidualne, jak i zespołowe projekty badawcze, ma duże doświadczenie zagraniczne.

Uważam, że dokonania naukowe dr. Moniki Mansfeld spełniają wymogi ustawowe art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity: Dz.U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.) i stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny filozofia.

W toku recenzji poruszyłam dwa zagadnienia (a,b), które mogą być punktem wyjścia do dyskusji na ewentualnym kolokwium.

AKijewski
16.03.2026